

مرکز داوری اتاق ایران

Arbitration Center of Iran Chamber (ACIC)

تهران، خیابان طالقانی، شماره 254 - مرکز داوری اتاق ایران

صندوق پستی: 4671-15875

تلفنخانه: 9-88846031

تلفن مستقیم: 88846048

نمابر: 88810545

info@arbitration.ir

www.arbitration.ir

متن فارسی قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) و ضمایم آن

ترجمه دکتر محسن - محبی

(عضو دیوان داوری ICC)

اشاره

دهه‌های آخر قرن بیستم، شاهد مقبولیت جهانی داوری تجاری بین‌المللی به عنوان شیوه عادی حل و فصل اختلافات تجاری بین‌المللی، بوده است. قوانین داخلی کشورها درباره داوری روزآمد و نوتر شده است. کنوانسیون‌های بین‌المللی راجع به داوری به امضای کشورها رسیده و یا کشورها به کنوانسیون‌های موجود ملحق شده‌اند و موفقیت‌های بزرگی کسب کرده‌اند. درس داوری به یکی از دروس جاری دانشکده‌های حقوق تبدیل شده است. با توجه به این که موانع تجاری و سیاسی یکی پس از دیگری برداشته می‌شود و روند جهانی شدن اقتصاد آهنگی شتابان گرفته است، مؤسسات داوری هم با درخواست‌های فزاینده دست اندرکاران تجارت بین‌المللی که خواهان قطعیت بیشتر، قابلیت پیش‌بینی، سرعت و انعطاف و نیز بی‌طرفی و کارآمدی بیشتر اسلوب داوری در حل و فصل اختلافات بین‌المللی می‌باشند، مواجه شده و به چالش‌های تازه‌ای فرا خوانده می‌شوند.

از سال 1923 که نظام داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی تأسیس شده (موسوم به داوری ICC)، دیوان داوری همواره از گنجینه تجاری که به واسطه مدیریت بیش از دوازده هزار پرونده داوری بین‌المللی بدست آورده، تغذیه نموده است. امروزه که در این داورها اصحاب دعوی و داوران آنها از صدها کشور در گوشه و کنار دنیا با نظام‌های حقوقی گوناگون و زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی و حتی زبان‌های مختلف برای حل و فصل دعاوی گرد هم می‌آیند، زمینه تجربه اندوزی بیشتر نیز فراهم شده است.

قواعد جدید داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی که از اول ژانویه 1998 (11 دی ماه 1376) قابل اجرا شده است، حاوی اولین اصلاحات و تغییرات اساسی در طول 20 سال گذشته است که به دنبال بررسی‌ها و مشورت‌های مفصل و وسیعی که در سطح دنیا انجام شده، صورت گرفته است. هدف از اصلاح قواعد داوری ICC، کاهش تأخیرها و برطرف کردن ابهام‌های قواعد و نیز پرکردن خلأهای آن، با توجه به تحولات موجود در رویه داوری بوده است. مع‌ذلک ویژگی‌های اصلی نظام داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، یعنی جهانی بودن و انعطاف آن، و نیز نقش محوری دیوان داوری اتاق در اداره و نظارت بر جریان داوری، همچنان محفوظ مانده و تغییر نیافته است.

در طول سال، داوری‌های اتاق در بیش از چهل کشور دنیا به‌عنوان محل داوری، به زبان‌های مختلف و توسط داورانی با تابعیت‌های گوناگون از حدود شصت کشور، انجام می‌گیرد. این مراجع داوری کار خود را تحت نظارت دیوان بین‌المللی داوری اتاق که بطور هفتگی تشکیل جلسه می‌دهد، انجام می‌دهند. دیوان بین‌المللی داوری اتاق در حال حاضر 117 عضو (قاضی) اعم از اصلی و علی‌البدل دارد که از 77 کشور جهان معرفی و توسط شورای اتاق انتخاب شده‌اند. دیوان داوری ICC اتاق بطور مرتب در جریان تحولات و تغییراتی که در قوانین و رویه‌های داوری در سراسر جهان رخ می‌دهد، قرار می‌گیرد و متناسب با نیازهای متحول طرفین دعاوی و داوران روش کار خود را همسو می‌سازد. دیوان داوری ICC برای مدیریت و نظارت مستمر بر جریان داوری‌هایی که به زبان‌های گوناگون در گوشه و کنار دنیا برگزار می‌شود، از حمایت و کمک دبیرخانه‌ای که در محل اصلی اتاق بازرگانی بین‌المللی در پاریس، مستقر است برخوردار می‌باشد.

گرچه قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی مشخصاً برای داوری بین‌المللی طراحی و تدوین شده، اما در دعاوی داخلی و غیر بین‌المللی هم می‌تواند با توافق طرفین مورد استفاده قرار گیرد. متن حاضر، فقط مشتمل بر قواعد داوری ICC مصوب 1998 است و به‌جای قواعد سازش اختیاری 1988 که قبلاً همراه قواعد داوری منتشر می‌شد، از اول ژوئیه 2001 قواعد «روش‌های جایگزین برای حل و فصل اختلاف» (موسوم به ADR) اجرا می‌شود که جداگانه منتشر شده است.

نمونه شرط داوری اتاق ICC

اتاق بازرگانی بین‌المللی توصیه می‌کند که برای استفاده از داوری اتاق جهت حل و فصل اختلافات از متن نمونه زیر استفاده شود:

یادآوری می‌کنیم که بهتر است طرفین ضمن شرط داوری (ماده مربوط به داوری در قرارداد) قانون حاکم بر قرارداد، تعداد داوران، محل داوری و نیز زبان مورد استفاده در داوری را نیز تعیین و ذکر نمایند. قواعد داوری ICC هیچ‌گونه محدودیتی برای آزادی عمل طرفین و انتخاب قانون حاکم بر قرارداد و انتخاب محل و زبان داوری قائل نشده است.

شایان توجه است که طبق قوانین بعضی کشورها طرفین قرارداد باید شرط داوری را بالصراحه، و گاه با شیوه خاص و دقیقی، بپذیرند.

متن شرط داوری ICC:

«کلیه اختلافات ناشی از یا در ارتباط با این قرارداد، نهایتاً براساس قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، توسط یک یا چند نفر داور که طبق قواعد مذکور منصوب می‌شوند، حل و فصل خواهد شد.»

"All disputes arising out of or in connection with the present contract shall be finally settled under the Rules of Arbitration of the International Chamber of Commerce by one or more arbitrators appointed in accordance with the said Rules".

متن رسمی قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، متن انگلیسی و فرانسه است و قواعد مذکور به زبانهای گوناگون ترجمه شده است و اینک ترجمه فارسی آن نیز منتشر می‌شود. ترجمه فارسی قواعد داوری توسط دکتر محسن محبی عضو دیوان بین‌المللی داوری ICC انجام شده و کمیته ایرانی ICC آن را در ایران منتشر کرده است.

فهرست قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

مقررات مقدماتی

ماده 1. دیوان بین‌المللی داوری

ماده 2. تعاریف

ماده 3. ابلاغ‌های کتبی، مراسلات، مواعد زمانی

شروع داوری

ماده 4. درخواست داوری

ماده 5. پاسخ به درخواست داوری؛ دعاوی متقابل

ماده 6. آثار موافقتنامه داوری

مرجع داوری

ماده 7. مقررات کلی

ماده 8. تعداد داوران

ماده 9. نصب و تأیید داور

ماده 10. داوری چند طرفه

ماده 11. جرح داوران

ماده 12. تعویض داوران

جریان داوری

ماده 13. تسلیم پرونده به هیأت داوری

ماده 14. محل داوری

ماده 15. قواعد حاکم بر رسیدگی

ماده 16. زبان داوری

ماده 17. قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت

ماده 18. قرارنامه داوری؛ زمان‌بندی رسیدگی

ماده 19. ادعاهای جدید

ماده 20. تعیین واقعیات مربوط به موضوع دعوی

ماده 21. جلسات استماع

ماده 22. ختم رسیدگی

ماده 23. اقدامات موقت و تأمینی

رأی داوری

ماده 24. مهلت صدور رأی

ماده 25. صدور رأی

ماده 26. رأی مبتنی بر تراضی

ماده 27. بررسی رأی داوری توسط دیوان

ماده 28. ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی

ماده 29. اصلاح و تفسیر رأی

هزینه‌ها

ماده 30. پیش پرداخت برای تأمین هزینه‌های داوری

ماده 31. تصمیم‌گیری در مورد هزینه‌های داوری

مقررات متفرقه

ماده 32. تغییر مواعد زمانی

ماده 33. اسقاط حق اعتراض

ماده 34. معافیت داوران از مسئولیت

ماده 35. قاعده کلی

ضمایم قواعد داوری

ضمیمه 1. اساسنامه دیوان بین‌المللی داوری اتاق

ضمیمه 2. قواعد داخلی دیوان بین‌المللی داوری اتاق

ضمیمه 3. هزینه‌ها و حق الزحمه داوری

قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی
(قابل اجرا از اول ژانویه 1998 مطابق 11 دی 1376)

مقررات کلی

ماده 1- دیوان بین‌المللی داوری

1. دیوان بین‌المللی داوری («دیوان») اتاق بازرگانی بین‌المللی («اتاق»)، رکن داوری وابسته به اتاق می‌باشد. «اساسنامه دیوان» منضم به این قواعد است. (ضمیمه شماره 1). اعضای دیوان توسط شورای اتاق منصوب می‌شوند. وظیفه دیوان عبارت است از تدارک و تمهید حل و فصل اختلافات تجاری که واجد طبع بین‌المللی باشند، بر طبق قواعد داوری اتاق («قواعد»). مع ذلک در صورتی که طرفین در موافقتنامه داوری خود به دیوان اجازه داده باشند، دیوان می‌تواند حل و فصل اختلافات تجاری را که فاقد طبع بین‌المللی باشد نیز مطابق این قواعد تمهید و تدارک کند.
2. دیوان رأساً به دعاوی رسیدگی نمی‌کند. وظیفه دیوان عبارت است از اطمینان از اجرای این قواعد. دیوان، «قواعد داخلی» خود را تهیه و تدوین خواهد کرد. (ضمیمه شماره 2 قواعد)
3. رئیس دیوان، یا در غیاب او یا به درخواست او، یکی از نواب رئیس دیوان اجازه دارد تصمیمات فوری را از طرف دیوان اتخاذ نماید، مشروط به اینکه تصمیم مزبور را به اولین جلسه بعدی دیوان اطلاع دهد.
4. همانطور که در قواعد داخلی دیوان پیش‌بینی شده، دیوان می‌تواند برای تصمیم‌گیری در موضوعات خاص اختیارات خود را به کمیته یا کمیته‌هایی مرکب از اعضای دیوان واگذار نماید، مشروط به این که تصمیمات کمیته مذکور به اطلاع اولین جلسه بعدی دیوان برسد.
5. مقر دبیرخانه دیوان («دبیرخانه») که تحت ریاست دبیر کل دیوان («دبیر کل») عمل می‌کند، در محل اداره مرکزی اتاق می‌باشد.

ماده 2- تعاریف

1. در این قواعد:

- (1) «مرجع داوری» به معنای مرجع متشکل از یک یا چند نفر داور است.
- (2) «خواهان» به معنای یک یا چند خواهان، و «خوانده» نیز به معنای یک یا چند خوانده است.
- (3) «رأی» از جمله شامل رأی موقت، رأی جزئی یا رأی نهایی است.

ماده 3- ابلاغ‌های کتبی، مراسلات، مواعید زمانی

1. کلیه لوایح و سایر مراسله‌هایی که هریک از طرفهای دعوی تسلیم می‌کند و نیز مدارک منضم به آنها باید به تعداد نسخه‌های کافی تهیه شود به نحوی که یک نسخه به هر یک از طرفهای دعوی، یک نسخه به هر یک از داورها، و یک نسخه به دبیرخانه دیوان داده شود. نسخه‌ای از کلیه مراسلاتی که مرجع داوری با طرفین انجام می‌دهد، باید به دبیرخانه نیز ارسال شود.
2. کلیه ابلاغ‌ها یا مراسلات که دبیرخانه و مرجع داوری انجام می‌دهند به آخرین آدرس طرف مربوط یا نماینده او که آدرس آن طرف محسوب می‌شود و توسط خود آن طرف یا طرف مقابل اعلام شده، ارسال می‌شود. ابلاغ‌ها یا مراسلات ممکن است از طریق تحویل دستی در قبال رسید، پست سفارشی، پست سریع، دورنگار، تلکس، تلگرام یا سایر طرق ارتباط از راه دور که متضمن ثبت و ضبط سابقه ارسال باشد، انجام گیرد.
3. تاریخ هر ابلاغ یا مراسله، همان تاریخی محسوب می‌شود که ابلاغ یا مراسله مربوط توسط مخاطب یا نماینده او دریافت شده، یا اگر مطابق مقررات بند قبل ارسال شده، دریافت می‌گردید.
4. مواعد زمانی مذکور در این قواعد یا مهلت‌هایی که تحت این قواعد تعیین می‌شود، از روز بعد از تاریخی که ابلاغ‌ها یا مراسلات طبق بند قبل دریافت شده تلقی می‌گردد، شروع می‌شود. اگر در کشوری که ابلاغ یا مراسله مربوط انجام شده تلقی می‌شود، روز بعد از ابلاغ، تعطیل رسمی یا روز غیرکاری باشد، مهلت از اولین روز بعد از تعطیل یا روز غیرکاری آغاز خواهد شد. تعطیلات رسمی و ایام غیرکاری جزو مهلت محسوب می‌شود. اگر آخرین روز مهلت در کشوری که ابلاغ یا مراسله دریافت شده محسوب می‌شود، مصادف با تعطیل یا روز غیرکاری باشد، مهلت در پایان اولین روز بعد از آن منقضی خواهد شد.

شروع داوری

ماده 4- درخواست داوری

1. طرفی که می‌خواهد به داوری مطابق این قواعد مراجعه کند، باید درخواست داوری خود را («درخواست») به دبیرخانه تسلیم کند و دبیرخانه موظف است وصول آن را با ذکر تاریخ وصول، به خواهان و خوانده ابلاغ کند.
2. تاریخ وصول درخواست داوری به دبیرخانه، از جمیع جهات تاریخ شروع جریان داوری محسوب می‌شود.
3. درخواست داوری باید، از جمله، مشتمل بر موارد زیر باشد:
 - الف - اسم کامل، مشخصات و آدرس هر یک از طرفین؛

- ب - توضیح ماهیت اختلافات و نیز اوضاع و احوالی که منجر به بروز ادعا شده است؛
- ج - بیان خواسته مورد تقاضا، و حتی المقدور ذکر مبلغ خواسته؛
- د - ذکر قرارداد مربوط و خصوصاً موافقتنامه داوری؛
- ه - توضیح درباره تعداد داوران و نحوه انتخاب ایشان بر طبق مواد 8 و 9 و 10 این قواعد و نیز معرفی داور مربوط، مطابق مواد مذکور؛
- و - اظهار نظر درباره محل داوری، قانون حاکم و زبان داوری.
4. خواهان مکلف است درخواست داوری خود را به تعداد نسخ لازم طبق ماده 3 (1)، تسلیم کند و نیز پیش‌پرداخت هزینه‌های اداری را مطابق ضمیمه 3 این قواعد (هزینه‌های داوری و حق‌الزحمه داوران) که در تاریخ تقدیم درخواست لازم‌الاجراست، پرداخت نماید. در صورتی که خواهان به این تکالیف عمل نکند دبیرخانه مهلتی را جهت رعایت آنها توسط خواهان تعیین خواهد کرد که در صورت عدم رعایت، پرونده بسته خواهد شد، بدون این که به حق خواهان برای طرح مجدد همان ادعا در تاریخ بعدی و طی درخواست داوری جدید لطمه‌ای وارد شود.
5. دبیرخانه پس از دریافت درخواست داوری و ضمائم آن در نسخ کافی و پس از آن که پیش‌پرداخت مقرر را دریافت نمود، نسخه‌ای از آن را جهت «پاسخ به درخواست داوری» برای خواننده ارسال می‌کند.
6. در صورتی که درخواست داوری راجع به روابط حقوقی باشد که در مورد آن قبلاً بین همان طرفین جریان داوری تحت این قواعد مطرح شده، دیوان داوری اتاق می‌تواند به درخواست یک طرف، ادعاهای مطروحه در درخواست داوری جدید را در داوری مقدم ادغام و ضمیمه نماید، مشروط به این که در داوری مقدم هنوز قرارنامه داوری به امضا نرسیده باشد یا دیوان آن را تصویب نکرده باشد. اما پس از امضای قرارنامه داوری یا تصویب آن در دیوان، ادعاهای جدید صرفاً به شرط رعایت مفاد ماده 19 این قواعد، در داوری که در جریان است ادغام می‌شود.

ماده 5 - پاسخ به درخواست داوری؛ دعاوی تقابلی

1. خواننده موظف است ظرف 30 روز از تاریخ دریافت درخواست داوری از دبیرخانه، پاسخ آن را بدهد که باید، از جمله، مشتمل بر موارد زیر باشد:
- الف - نام کامل، مشخصات و آدرس خواننده؛
- ب - اظهار نظر درباره ماهیت اختلاف و اوضاع و احوالی که منتهی به بروز ادعا شده است؛
- ج - پاسخ به خواسته مطروحه؛

- د - توضیح درباره تعداد داوران و نحوه انتخاب آنها در پرتو پیشنهاد خواهان و بر طبق مواد 8 و 9 و 10 این قواعد، و نیز معرفی داور مربوط مطابق مواد مذکور؛
- ه - اظهار نظر درباره محل داوری، قانون حاکم و زبان داوری.
2. دبیرخانه می‌تواند مهلت پاسخ خواننده را تمدید نماید، مشروط به این که خواننده ضمن درخواست تمدید در مورد تعداد داوران و انتخاب ایشان و نیز در صورت لزوم معرفی داور طبق مواد 8 و 9 و 10 اظهار نظر و اقدام کرده باشد. در صورت قصور خواننده در این خصوص، دیوان مطابق این قواعد اقدام و عمل می‌کند.
3. پاسخ به درخواست داوری باید به تعداد نسخ مذکور در ماده 3 (1) به دبیرخانه تحویل شود.
4. دبیرخانه نسخه‌ای از پاسخ خواننده و ضمایم آن را برای خواهان ارسال می‌نماید.
5. هرگونه ادعای متقابل توسط خواننده باید همراه پاسخ او به درخواست داوری مطرح شود و باید حاوی موارد زیر باشد:
- الف - توضیح ماهیت اختلاف و اوضاع و احوالی که منجر به ادعای متقابل شده است؛
- ب - بیان خواسته متقابل و حتی المقدور ذکر مبلغ آن.
6. خواهان باید ظرف 30 روز از تاریخ دریافت دعوای متقابل که از طریق دبیرخانه برای او ارسال شده، جواب آن را بدهد. دبیرخانه می‌تواند این مهلت را تمدید کند.

ماده 6 - آثار موافقتنامه داوری

1. در مواردی که طرفین موافقت کرده‌اند به داوری تحت این قواعد مراجعه کنند، مفروض است که به قواعدی مراجعه کرده‌اند که در تاریخ شروع جریان داوری لازم‌الاجرا است، مگر این که توافق کرده باشند داوری مطابق قواعد موجود در تاریخ انعقاد موافقتنامه داوری انجام شود.
2. در صورتی که خواننده از پاسخ به درخواست داوری به نحوی که در ماده 5 این قواعد مقرر شده امتناع ورزد، و نیز در صورتی که هریک از طرفها نسبت به وجود موافقتنامه داوری یا اعتبار یا حوزه شمول آن ایراد کند؛ چنانچه دیوان داوری اتاق قانع شود که علی‌الظاهر¹ موافقتنامه داوری تحت این قواعد وجود دارد، جریان داوری ادامه خواهد یافت، بدون این که تصمیم دیوان در این خصوص لطمه‌ای به قابلیت استماع یا ماهیت این قبیل ایرادات وارد کند. در این صورت، اتخاذ هرگونه تصمیم (نهایی) درباره صلاحیت، با خود مرجع داوری است. در صورتی که دیوان قانع نشود که علی‌الظاهر موافقتنامه داوری وجود دارد، مراتب به طرفین ابلاغ می‌شود که ادامه داوری ممکن نیست. در این

¹. Prima facie.

صورت، برای هریک از طرفین این حق باقی است که درباره وجود یا فقدان موافقتنامه داوری لازم‌الاجرا به دادگاه صالح مراجعه کند.

3. چنانچه هر یک از طرفین از شرکت در داوری یا هریک از مراحل آن قصور ورزد یا امتناع کند، علی‌رغم چنین قصور و امتناعی جریان داوری ادامه خواهد یافت.

4. جز در مواردی که طور دیگری بین طرفین توافق شده باشد، به صرف این ادعا که قرارداد اصلی باطل و بی اعتبار بوده یا اساساً وجود ندارد، صلاحیت مرجع داوری متوقف نمی‌شود، مشروط به این که مرجع داوری اعتبار موافقتنامه داوری را احراز نماید. صلاحیت مرجع داوری برای تصمیم‌گیری درباره حقوق طرفین و نیز رسیدگی به ادعاها و ایرادات آنها همچنان مستقر و معتبر است، ولو این که قرارداد اصلی احیاناً وجود نداشته یا باطل بوده باشد.

مرجع داوری

ماده 7- مقررات کلی

1. داور باید مستقل از طرفین داوری باشد، و [در طول داوری] مستقل باقی بماند.
2. کسی که قرار است داور باشد، باید قبل از معرفی به این سمت یا تأیید نصب او توسط دیوان داوری اتاق، اعلامیه‌ای مکتوب مبنی بر استقلال خود امضا کند، و نیز مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوالی را که ممکن است (به لحاظ کیفیتی که دارند) استقلال او را در نظر طرفین با تردید مواجه سازد، نزد دبیرخانه افشا کند. دبیرخانه این قبیل اطلاعات را به صورت کتبی به طرفین می‌دهد و مهلتی را جهت اظهار نظر آنها تعیین می‌نماید.
3. داور مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوال از نوع مذکور در بند بالا را که در جریان داوری حادث شود فوراً و به صورت کتبی به دبیرخانه و به طرفین اعلام و افشا کند.
4. تصمیم دیوان داوری اتاق در مورد انتصاب، تأیید، جرح یا تعویض داور قطعی است و دلایل چنین تصمیمی اعلام نخواهد شد.
5. پس از قبول سمت، داور متعهد است مسئولیت‌های خود را مطابق این قواعد انجام دهد.
6. مرجع داوری مطابق مفاد مواد 8 و 9 و 10 این قواعد تشکیل می‌شود، مگر در اموری که خود طرفین طور دیگری توافق کرده باشند.

ماده 8- تعداد داوران

1. رسیدگی و تصمیم‌گیری درباره اختلافات مطروحه توسط داور منفرد یا سه نفر داور صورت می‌گیرد.

2. چنانچه طرفین درباره تعداد داوران توافقی نکرده باشند، دیوان یک نفر داور را به عنوان داور منفرد منصوب خواهد کرد، مگر این که به نظر دیوان اختلاف مطروحه طوری باشد که نصب سه نفر داور را اقتضا کند. در این صورت، خواهان باید ظرف 15 روز از تاریخ ابلاغ تصمیم دیوان در این مورد، یک نفر داور تعیین و معرفی نماید و خوانده نیز باید ظرف 15 روز از تاریخ وصول ابلاغیه مربوط به معرفی داور خواهان، داور خود را معرفی کند.

3. در مواردی که طرفین توافق کرده باشند اختلافات توسط داور منفرد حل و فصل شود، می توانند با توافق داور منفرد را انتخاب و جهت تأیید دیوان داوری اتاق معرفی کنند. اگر طرفین نتوانند ظرف 30 روز از تاریخ وصول درخواست داوری به طرف مقابل یا ظرف هر مهلت اضافی که دبیرخانه به آنها داده، به چنین توافقی دست یابند داور منفرد توسط دیوان منصوب خواهد شد.

4. در مواردی که قرار است اختلافات به سه داور ارجاع شود، هریک از طرفین، حسب مورد ضمن درخواست داوری یا پاسخ آن، باید یک نفر داور خود را جهت تأیید تعیین و معرفی کند. در صورت استتکاف هریک از طرفین از معرفی داور، نصب داور برعهده دیوان است. داور ثالث که به عنوان رئیس مرجع (هیأت) داوری نیز عمل می کند توسط دیوان منصوب می شود، مگر این که طرفین برای نصب او ترتیبات دیگری را توافق کرده باشند که در این صورت تعیین داور ثالث موکول به تأیید او وفق مفاد ماده 9 این قواعد خواهد بود. در صورتی که ترتیبات مورد توافق طرفین برای تعیین داور ثالث، به معرفی داور مذکور ظرف مهلتی که خود طرفین قرار داده اند یا دیوان تعیین می کند، منجر نشود، داور ثالث توسط دیوان منصوب خواهد شد.

ماده 9- نصب و تأیید داور

1. دیوان در هنگام تأیید یا نصب داور، تابعیت، اقامتگاه و سایر روابط کسی را که قرار است به عنوان داور تأیید یا نصب شود با کشورهای متبوع طرفین یا سایر داوران، و همچنین در دسترس بودن و توانایی او در اداره داوری مطابق این قواعد در نظر می گیرد. در مواردی که دبیرکل بر طبق ماده 9 (2) داوران را تأیید می کند نیز به همین نحو عمل خواهد شد.

2. دبیرکل می تواند کسانی را که توسط طرفین یا بر اساس توافق خاص ایشان معرفی می شوند، به عنوان داور عضو مرجع داوری، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری تأیید نماید، مشروط به این که داور مربوط اعلامیه مستقل بودن خود را بدون ذکر هیچ قید و شرطی صادر و تسلیم کرده باشد یا اگر اعلامیه او حاوی قید و شرط است، مورد اعتراض واقع نشده باشد. تأیید دبیرکل در این قبیل موارد باید به اولین جلسه بعدی دیوان گزارش شود. اگر نظر دبیرکل بر عدم تأیید شخصی باشد که به عنوان داور عضو

مرجع داوری، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری معرفی شده، موضوع به دیوان داوری اتاق ارجاع خواهد شد.

3. در مواردی که قرار است دیوان داوری اتاق داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری را نصب کند، این انتصاب را پس از اخذ پیشنهاد از کمیته ملی اتاق در کشوری که به نظر او مناسب باشد، انجام خواهد داد. اگر دیوان پیشنهاد کمیته ملی مربوط را نپذیرد یا کمیته ملی از ارائه پیشنهاد ظرف مهلت مقرر توسط دیوان خودداری کند، دیوان می تواند تقاضای خود را تکرار کند یا از کمیته ملی کشور دیگری که مناسب می داند، درخواست کند شخصی را پیشنهاد نماید.

4. در مواردی که به نظر دیوان اوضاع و احوال اقتضا کند، دیوان می تواند داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری را از کشوری که کمیته ملی ندارد انتخاب کند، به شرط آن که هیچ یک از طرفین ظرف مهلتی که دیوان تعیین می کند اعتراضی نکنند.

5. داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری باید تابعیت کشوری غیر از کشور متبوع طرفهای دعوی را داشته باشد. معذک، در اوضاع و احوال مقتضی و به شرط این که هیچ یک از طرفها ظرف مهلت مقرر برای این منظور اعتراضی نکنند، دیوان می تواند داور منفرد یا رئیس مرجع (هیأت) داوری را از اتباع کشور متبوع هر یک از طرفها برگزیند.

6. در مواردی که قرار است دیوان از جانب طرف مستکف، داور را نصب کند این انتصاب را متعاقب اخذ پیشنهاد از کمیته ملی کشور متبوع آن طرف انجام خواهد داد. اگر دیوان پیشنهاد کمیته ملی مذکور را نپذیرد یا کمیته ملی مربوط از ارائه پیشنهاد ظرف مهلت مقرر توسط دیوان خودداری کند، یا کشور متبوع آن طرف فاقد کمیته ملی باشد، دیوان آزاد است کسی را که خود مناسب تشخیص می دهد منصوب کند. دبیرخانه، مراتب را به کمیته ملی کشور متبوع آن طرف - در صورتی که کمیته ملی داشته باشد - اطلاع خواهد داد.

ماده 10 - داوری چند طرفه

1. در مواردی که هریک از طرفین دعوی، اعم از خواهان یا خوانده، متعدد باشد و اختلاف هم باید به هیأت داوری سه نفره ارجاع شود، خواهانهای متعدد باید متفقاً یک داور و خواندگان متعدد نیز باید متفقاً یک داور را برای تأیید دیوان وفق ماده 9، تعیین و معرفی نمایند.

2. در صورت عدم معرفی داور مشترک توسط طرف مربوط و نیز در صورتی که همه طرفهای ذیربط نتوانند درباره نحوه تشکیل مرجع داوری توافق کنند، دیوان داوری اتاق همه اعضای مرجع داوری را

منصوب و یکی از ایشان را نیز به عنوان رئیس هیأت تعیین می‌نماید. در این قبیل موارد، دیوان آزاد است با رعایت ماده 9 در صورتی که رعایت آن را مناسب بداند، هرکسی را که برای داور بودن مناسب تشخیص می‌دهد، انتخاب کند.

ماده 11- جرح داوران

1. جرح داور اعم از این که مبتنی بر ادعای عدم استقلال او یا سایر علل باشد، باید طی لایحه کتبی حاوی شرح حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح، به دبیرخانه تسلیم شود.
2. برای این که جرح [از نظر شکلی] قابل استماع و پذیرش باشد، باید ظرف 30 روز از تاریخ دریافت ابلاغیه نصب داور یا از تاریخ تأیید نصب او، یا ظرف 30 روز از تاریخی که طرف جرح کننده از حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح مطلع شده - در صورتی که چنین تاریخی بعد از تاریخ دریافت ابلاغیه مذکور باشد - مطرح شود.
3. دیوان درباره قابل استماع بودن جرح [از نظر شکلی] تصمیم می‌گیرد و اگر مقتضی باشد در همان زمان درباره ماهیت جرح نیز رسیدگی و اتخاذ تصمیم می‌کند، اما تصمیم‌گیری باید بعد از این باشد که دبیرخانه به داور مربوط و به طرف یا طرفهای مقابل و نیز سایر اعضای هیأت داوری امکان اظهار نظر کتبی ظرف مهلت مناسب را داده باشد. اظهار نظرهای کتبی هر یک از طرفین و داوران راجع به جرح به کلیه طرفها و داوران داده می‌شود.

ماده 12- تعویض داوران

1. در صورت مرگ داور، قبول استعفای او یا قبول جرح او توسط دیوان و نیز در صورت درخواست همه طرفها، داور تعویض خواهد شد.
2. در صورتی که به تشخیص و تصمیم دیوان داور عملاً یا قانوناً از انجام مأموریت خود معذور باشد، یا وظایف خود را بر طبق این قواعد یا ظرف مهلت‌های تعیین شده انجام ندهد، دیوان رأساً به ابتکار خود او را عوض می‌کند.
3. هرگاه دیوان بخواهد براساس اطلاعاتی که به او رسیده ماده 12(2) را اجرا کند، باید ابتدا به داور مربوط، طرفین و سایر اعضای هیأت داوری امکان اظهار نظر کتبی ظرف مهلت مناسب را بدهد و سپس اقدام نماید. این اظهار نظرها باید به همه طرفها و داوران داده شود.
4. در مواردی که داور باید عوض شود، دیوان می‌تواند به تشخیص خود تصمیم بگیرد که برای تعویض داور از همان روش اصلی معرفی داور پیروی کند یا نه. پس از این که مرجع داوری مجدداً

تشکیل شد، دیوان پس از کسب نظر از طرفین تصمیم خواهد گرفت که آیا لازم است رسیدگی‌های قبلی در نزد مرجع داوری جدید تجدید شود، و اگر آری تا چه حدودی باید تجدید شود.

5. پس از اعلام ختم رسیدگی، دیوان در صورتی که مناسب تشخیص دهد، می‌تواند بجای تعیین جانشین برای داور متوفی یا داوری که مطابق ماده 12 (1) و (2) برکنار شده، تصمیم بگیرد که همان داوران باقی مانده داوری را ادامه دهند. دیوان باید هنگام اتخاذ چنین تصمیمی، نظرات داوران باقیمانده و نظرات طرفها و نیز سایر اموری را که تحت اوضاع و احوال موجود در آن زمان مناسب بداند، ملحوظ دارد.

جریان داوری

ماده 13 - تسلیم پرونده به هیأت داوری

دبیرخانه، بلافاصله پس از تشکیل مرجع داوری پرونده را به آن تسلیم می‌کند، مشروط به این که پیش‌پرداخت هزینه‌ها که دبیرخانه در این مقطع مطالبه کرده، پرداخت شده باشد.

ماده 14 - محل داوری

1. محل داوری توسط دیوان تعیین خواهد شد، مگر این که طرفین در مورد محل توافق کرده باشند.
2. مرجع داوری می‌تواند پس از مشورت با طرفین، جلسات استماع و ملاقات‌ها را در هر محلی که مناسب بداند برگزار نماید، مگر این که طرفین طور دیگری توافق کرده باشند.
3. مرجع داوری می‌تواند در هر محلی که مناسب تشخیص دهد، شور و تبادل نظر کند.

ماده 15 - قواعد حاکم بر رسیدگی

1. جریان رسیدگی نزد مرجع داوری تابع این قواعد است و در اموری که این قواعد ساکت باشد، تابع قواعدی است که خود طرفین تعیین می‌کنند یا در صورتی که طرفین تعیین نکرده باشند، مرجع داوری تعیین می‌نماید؛ اعم از این که در قواعد مذکور به مقررات دادرسی در یک قانون داخلی که باید در داوری اعمال شود؛ اشاره‌ای شده باشد یا نه.
2. مرجع داوری باید در کلیه دعاوی منصفانه و بیطرفانه عمل کند و اطمینان حاصل کند که هر یک از طرفها از فرصت معقولی برای ارائه ادعاهای خود برخوردار شده است.

ماده 16 - زبان داوری

در صورت عدم توافق طرفین در مورد زبان داوری، مرجع داوری زبان یا زبانهای مورد استفاده در داوری را با در نظر گرفتن کلیه اوضاع و احوال مرتبط از جمله زبان قرارداد، تعیین خواهد نمود.

ماده 17 - قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت

1. طرفین می‌توانند قواعد حقوقی را که مرجع داوری باید در ماهیت دعوی اعمال کند، با توافق تعیین نمایند. در غیاب چنین توافقی، مرجع داوری قواعد حقوقی را که خود مناسب تشخیص دهد، اعمال می‌نماید.

2. در کلیه موارد مرجع داوری باید شروط قرارداد و عرف تجاری ذیربط را نیز ملحوظ نماید.

3. مرجع داوری فقط در صورتی اختیار دارد به صورت سازش دهنده دوستانه [کدخدامنشی]² عمل کند یا بر اساس «آنچه منصفانه و خوب است» [عدل و انصاف]³ تصمیم بگیرد که طرفین چنین اجازه‌ای را به او داده باشند.

ماده 18 - قرارنامه داوری؛ زمان‌بندی رسیدگی

1. همین‌که مرجع داوری پرونده را از دبیرخانه تحویل گرفت باید براساس اسناد و مدارک واصله یا با حضور طرفین، و در پرتو آخرین لوایح ایشان سندی را تنظیم کند که شرح وظایف و مأموریت آن را مشخص می‌نماید [قرارنامه داوری]⁴. این سند باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف - اسم و مشخصات کامل طرفین؛

ب - آدرس طرفین که ابلاغ‌ها و مراسلات در طول جریان داوری به آن ارسال شود؛

ج - خلاصه‌ای از ادعاهای طرفین و خواسته هر یک از ایشان، و تا حدودی که ممکن باشد ذکر مبلغ خواسته اصلی و خواسته متقابل؛

د - تعیین موضوعاتی که باید مورد تصمیم‌گیری واقع شود، [تحریر محل نزاع] مگر این‌که به نظر مرجع داوری این کار نامناسب باشد؛

ه - اسم کامل، مشخصات و آدرس داوران؛

و - محل داوری؛

². amiable compositeur.

³. ex aequo et bono.

⁴. Terms of reference.

ز - ذکر مشخصات آیین دادرسی حاکم، و نیز اشاره به اختیار مرجع داوری برای این که به صورت کدخدامنشی یا بر اساس آنچه خوب و منصفانه است تصمیم بگیرد، در صورتی که چنین موردی وجود داشته باشد.

2. قرارنامه داوری باید توسط طرفها و مرجع داوری امضا شود. مرجع داوری باید ظرف دو ماه از تاریخی که پرونده به او تحویل شده، قرارنامه داوری را که به امضای طرفین و مرجع مذکور رسیده، به دیوان تسلیم نماید. دیوان می تواند این مهلت را به درخواست مرجع داوری که باید مدلل باشد، یا در صورتی که آن را ضروری بداند، به ابتکار و تصمیم خود تمدید کند.

3. اگر یکی از طرفها از مشارکت در تنظیم قرارنامه داوری یا از امضای آن امتناع ورزد، قرارنامه داوری جهت تصویب به دیوان تسلیم خواهد شد. با امضای قرارنامه داوری مطابق ماده 18(2) یا تصویب آن توسط دیوان، جریان داوری ادامه می یابد.

4. در اثنای تنظیم قرارنامه داوری یا در اسرع وقت ممکن پس از آن، مرجع داوری باید بعد از مشورت با طرفین، برنامه زمان بندی موقت را که در نظر دارد داوری را مطابق آن انجام دهد، طی سند جداگانه ای تنظیم و برای طرفین و دیوان ارسال کند. هرگونه اصلاح و تغییر در برنامه زمان بندی موقت باید به طرفین و دیوان اطلاع داده شود.

ماده 19 - ادعاهای جدید

پس از این که قرارنامه داوری امضا شد یا به تصویب دیوان رسید، هیچ یک از طرفها نمی تواند ادعای جدیدی، اعم از ادعای اصلی یا متقابل، که خارج از چارچوب آن سند باشد مطرح سازد، مگر این که مرجع داوری با توجه به ماهیت ادعاهای جدید و نیز با توجه به مرحله داوری و سایر اوضاع و احوال مرتبط، اجازه طرح آن را بدهد.

ماده 20 - تعیین واقعیات مربوط به موضوع دعوی

1. مرجع داوری باید در کوتاهترین زمان ممکن، واقعیات مربوط به موضوع دعوی را به طریق مناسب تعیین و احراز کند.

2. پس از بررسی لوایح کتبی طرفین و نیز کلیه مدارک استنادی، مرجع داوری با درخواست هریک از طرفها یا در صورت عدم درخواست ایشان بنا به تشخیص خود، جلسه استماع تشکیل و اظهارات شفاهی طرفین را در حضور یکدیگر استماع می نماید.

3. مرجع داوری می‌تواند اظهارات شفاهی شهود، کارشناسان منصوب طرفین یا هر شخص دیگر را، با حضور طرفین یا در غیاب طرفین مشروط به این که مراتب صحیحاً به ایشان ابلاغ شده باشد، استماع نماید.
4. مرجع داوری می‌تواند پس از مشورت با طرفین، یک یا چند کارشناس را منصوب، مأموریت ایشان را معلوم و گزارش ایشان را دریافت نماید. به درخواست هریک از طرفها، باید به طرفین امکان داده شود که کارشناس منصوب دیوان را در جلسه استماع حضوری مورد سؤال قرار دهند.
5. مرجع داوری می‌تواند هر زمان در طول جریان داوری، به هریک از طرفین ابلاغ کند که ادله و مستندات اضافی ارائه نماید.
6. مرجع داوری می‌تواند صرفاً بر اساس مدارک کتبی که طرفین تسلیم کرده‌اند نسبت به موضوع دعوی اتخاذ تصمیم کند، مگر این که یکی از طرفین درخواست جلسه استماع شفاهی کند.
7. مرجع داوری می‌تواند برای حفظ اسرار تجاری و اطلاعات محرمانه اقدامات لازم را به عمل آورد.

ماده 21- استماع شفاهی

1. چنانچه قرار است جلسه استماع تشکیل شود، مرجع داوری باید با ارسال اخطاریه و با اعطای مهلت معقول، به طرفین اطلاع دهد که در روز و در محلی که برای جلسه استماع تعیین کرده، حاضر شوند.
2. در صورتی که هر یک از طرفها، علی‌رغم این که مراتب صحیحاً به او ابلاغ شده از حضور در جلسه استماع بدون عذر موجه خودداری ورزد، مرجع داوری می‌تواند استماع را برگزار کند و ادامه دهد.
3. اداره جلسه استماع تماماً با مرجع داوری است و همه طرفها حق دارند در آن حضور یابند. اشخاصی که سمت و نقشی در داوری ندارند، اجازه حضور در جلسه استماع را ندارند، مگر با تصویب مرجع داوری و طرفین.
4. طرفین می‌توانند شخصاً یا از طریق نمایندگان مجاز خود، در جلسه حاضر شوند. علاوه بر این، طرفین می‌توانند از دستیاری مشاوران خود نیز در جلسه برخوردار باشند.

ماده 22- ختم رسیدگی

1. مرجع داوری پس از این که قانع شد که طرفها از فرصت معقولی برای ارائه مطالب خود برخوردار بوده‌اند، ختم رسیدگی را اعلام می‌کند. پس از ختم رسیدگی، هیچ لایحه یا بحث و استدلال جدید و نیز هیچ دلیل جدیدی قابل طرح و ارائه نیست، مگر به تقاضای مرجع داوری یا با اجازه آن.

2. هنگامی که مرجع داوری ختم رسیدگی را اعلام می‌کند، باید تاریخ تقریبی را که پیش‌نویس رأی داوری را تهیه و جهت تصویب دیوان وفق ماده 27 تسلیم خواهد نمود، تعیین و به دبیرخانه اعلام کند. مرجع داوری باید هرگونه تعویق و تأخیر در این تاریخ را به دبیرخانه اعلام کند.

ماده 23- دستور اقدامات موقت و تأمین

1. جز در مواردی که طرفین طور دیگری توافق کرده‌اند، همین که پرونده به مرجع داوری تسلیم شد مرجع داوری می‌تواند به درخواست هریک از طرفین دستور اقدامات موقت یا تأمین را که مناسب تشخیص دهد صادر کند. مرجع داوری می‌تواند صدور چنین دستوری را موکول به سپردن تأمین مناسب از جانب متقاضی کند. برحسب این که مرجع داوری کدام را مناسب تشخیص دهد، دستور اقدامات موقت یا تأمین را به صورت «دستور» که باید حاوی دلایل آن نیز باشد یا به صورت «رأی»، مقرر خواهد کرد.

2. قبل از تسلیم پرونده به مرجع داوری و در صورتی که اوضاع و احوال اقتضا کند حتی پس از آن، طرفها می‌توانند جهت اخذ دستور اقدامات موقت یا تأمین به مراجع قضایی صالح مراجعه نمایند. مراجعه هر یک از طرفها به مراجع قضایی برای درخواست دستور اقدامات موقت یا تأمین از دادگاه یا برای اجرای چنین دستوری که مرجع داوری صادر نموده، به منزله نقض موافقتنامه داوری یا عدول از آن نیست، و تأثیری در اختیاراتی که برای مرجع داوری مقرر شده، نخواهد داشت. تقاضای دستور اقدامات موقت یا تأمین از مقامات قضایی و نیز دستور مقامات مذکور در این مورد باید بدون تأخیر به دبیرخانه دیوان اطلاع داده شود. دبیرخانه نیز مرجع داوری را مطلع خواهد ساخت.

رأی داوری

ماده 24- مهلت صدور رأی

1. مرجع داوری باید ظرف شش ماه رأی نهایی خود را صادر کند. این مهلت از تاریخ درج آخرین امضا ذیل قرارنامه داوری توسط مرجع داوری یا هر یک از طرفها، یا در صورت اجرای ماده 18(3) از تاریخ ابلاغ تصویب قرارنامه داوری در دیوان که دبیرخانه به مرجع داوری اطلاع داده، شروع خواهد شد.

2. دیوان می‌تواند به درخواست مرجع داوری که موجه باشد، یا در مواردی که لازم بداند به تشخیص خود، این مهلت را تمدید کند.

ماده 25- صدور رأی

1. در مواردی که مرجع داوری مرکب از بیش از یک داور است، رأی داوری با اکثریت آرا صادر می‌شود. در صورتی که اکثریت حاصل نشود، رئیس مرجع داوری به تنهایی رأی را صادر می‌کند.
2. رأی داوری باید مستدل و متضمن اسباب و علل حکم باشد.
3. مفروض است که رأی در محل داوری و در تاریخ مذکور در ذیل آن، صادر شده است.

ماده 26 - رأی مبتنی بر تراضی

اگر پس از تسلیم پرونده به مرجع داوری مطابق ماده 13 این قواعد، طرفین به مصالحه دست یابند به درخواست طرفین و با موافقت مرجع داوری، مصالحه به صورت رأی مبتنی بر تراضی ثبت و صادر می‌شود.

ماده 27 - بررسی رأی داوری توسط دیوان

مرجع داوری باید قبل از امضای رأی، پیش‌نویس آن را به دیوان تسلیم کند. دیوان می‌تواند رأی را از نظر شکلی اصلاح نماید و نیز می‌تواند بدون مداخله در آزادی عمل مرجع داوری در تصمیم‌گیری و رأی، توجه آن را به پاره‌ای نکات ماهوی جلب نماید. مادام که دیوان رأی را از نظر شکلی تأیید نکرده، مرجع داوری نمی‌تواند اصدار رأی نماید.

ماده 28 - ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی

1. پس از این که رأی صادر شد، دبیرخانه متن آن را که توسط مرجع داوری امضا شده به طرفین ابلاغ می‌کند - همواره مشروط به این که هزینه‌های داوری به‌طور کامل توسط طرفین یا یکی از ایشان به اتاق بازرگانی بین‌المللی پرداخت شده باشد.
2. در صورت درخواست در هر زمان، نسخ اضافی رأی که توسط دبیرکل تصدیق شده، در اختیار طرفین و نه اشخاص دیگر، قرار می‌گیرد.
3. با توجه به نحوه ابلاغ رأی که مطابق بند 1 این ماده صورت می‌گیرد، طرفین از ابلاغ یا تودیع رأی توسط مرجع داوری، صرف‌نظر می‌نمایند.
4. نسخه اصل رأی که مطابق این قواعد صادر شده، نزد دبیرخانه تودیع و نگهداری می‌شود.
5. مرجع داوری و دبیرخانه دیوان برای انجام هرگونه تشریفات شکلی دیگری که لازم باشد، با طرفین همکاری و مساعدت می‌نمایند.

6. رأی داوری نسبت به طرفین لازم‌الاجرا است. طرفین با ارجاع اختلاف خود به داوری تحت این قواعد متعهد می‌شوند که رأی داوری را بدون تأخیر اجرا نمایند و چنین تلقی می‌شود که حق اعتراض به رأی را، تا جایی که چنین اسقاطی معتبر باشد، ساقط کرده‌اند.

ماده 29- اصلاح و تفسیر رأی

1. مرجع داوری می‌تواند به ابتکار خود اشتباه نگارشی، محاسباتی یا تاپی در رأی یا اشتباهات مشابه را اصلاح نماید، مشروط به این که رأی اصلاحی ظرف 30 روز از تاریخ صدور، جهت تصویب به دیوان اعلام شود.

2. تقاضای هر طرف برای اصلاح رأی در موارد مذکور در بند 1 این ماده و نیز درخواست تفسیر رأی باید ظرف 30 روز از تاریخ وصول رأی به او، به دبیرخانه تسلیم شود، و باید به تعداد نسخ کافی به شرح ماده 3(1) باشد. پس از تسلیم تقاضای اصلاح یا تفسیر به مرجع داوری، مرجع داوری به طرف دیگر مهلت کوتاهی که معمولاً بیش از 30 روز از تاریخ دریافت تقاضای مذکور نخواهد بود، می‌دهد تا نظرات خود را ارائه نماید. در صورتی که مرجع داوری تقاضای اصلاح و تفسیر را بپذیرد، باید پیش‌نویس تصمیم خود درباره اصلاح یا تفسیر رأی را ظرف 30 روز پس از انقضای مهلتی که برای اظهار نظر به طرف دیگر داده، یا ظرف هر مهلت دیگری که احیاناً دیوان می‌دهد، به دیوان تسلیم کند.

3. رأی اصلاحی یا تفسیری به صورت الحاقیه رأی اصلی صادر می‌شود و جزئی از آن محسوب می‌گردد. مفاد مواد 25 و 27 و 28 حسب مورد نسبت به رأی اصلاحی یا تفسیری نیز اعمال می‌گردد.

هزینه‌ها

ماده 30- پیش‌پرداخت برای تأمین هزینه‌های داوری

1. پس از وصول درخواست داوری، دبیرکل می‌تواند از خواهان بخواهد که برای تأمین هزینه‌های داوری تا مرحله تنظیم قرارنامه داوری، مبلغی را به عنوان پیش‌پرداخت موقت بپردازد.

2. همین که عملی و ممکن باشد، دیوان مبلغ پیش‌پرداخت هزینه‌ها را به میزانی که برای تأمین حق‌الزحمه و مخارج داوران و نیز هزینه‌های اداری اتاق در رابطه با ادعای اصلی و ادعای متقابل طرفین کافی باشد، تعیین خواهد کرد. این مبلغ هر زمان در طول داوری، قابل تعدیل است. در مواردی که جدای از ادعای اصلی، ادعای متقابل هم مطرح شده دیوان می‌تواند پیش‌پرداخت هزینه‌های ادعا و ادعای متقابل را به صورت جداگانه تعیین کند.

3. پیش‌پرداخت هزینه‌ها که دیوان تعیین می‌کند، بالمناصفه توسط خواهان و خوانده قابل پرداخت است. مبلغ پیش‌پرداخت موقت که خواهان در اجرای ماده 30(1) پرداخت کرده، بابت سهم او از مبلغ

پیش‌پرداخت که دیوان تعیین می‌کند، منظور می‌شود. اگر طرف مربوط از پرداخت سهم خود خودداری کند، هر یک از طرفهای دیگر می‌تواند کل پیش‌پرداخت هزینه‌های مربوط به ادعای اصلی یا ادعای متقابل را بپردازد. در مواردی که دیوان پیش‌پرداخت هزینه‌ها را وفق ماده 30(2) به صورت جداگانه تعیین می‌کند، هر یک از طرفین باید پیش‌پرداخت هزینه‌های مربوط به ادعای خود را بپردازد. 4. در صورتی که درخواست پیش‌پرداخت هزینه‌ها اجابت نشود، دبیرکل می‌تواند پس از مشورت با مرجع داوری، به مرجع داوری دستور دهد که کار خود را معلق سازد و ضمناً مهلتی را که نباید کمتر از 15 روز باشد برای پرداخت هزینه‌ها تعیین می‌کند که پس از انقضای آن [در صورت عدم پرداخت] چنین تلقی می‌شود که ادعای اصلی یا متقابل مربوط مسترد شده است. اگر طرف مربوط بخواهد به این اقدام اعتراض کند، باید ظرف مهلت مذکور درخواست کند که موضوع توسط دیوان رسیدگی شود. مسترد محسوب شدن ادعای اصلی یا متقابل به شرح فوق، مانع از این نخواهد بود که طرف مربوط همان ادعای اصلی یا متقابل را بعداً طی پرونده جدیدی دوباره مطرح کند.

5. اگر یکی از طرفها در برابر ادعای اصلی یا متقابل مدعی تهاتر شود، ادعای تهاتر هنگام تعیین پیش‌پرداخت هزینه‌های داوری، به همان صورتی که در مورد ادعای جداگانه عمل می‌شود و از این حیث که ممکن است مرجع داوری ناگزیر شود به عنوان یک موضوع اضافی به ادعای تهاتر رسیدگی نماید؛ ملحوظ خواهد شد.

ماده 31 - تصمیم‌گیری در مورد هزینه‌های داوری

1. هزینه‌های داوری شامل حق‌الزحمه و هزینه‌های داوران و هزینه اداری اتاق بازرگانی بین‌المللی است که دیوان مطابق جدول هزینه‌های داوری که در تاریخ شروع داوری لازم‌الاجرا است، تعیین می‌کند، و همچنین شامل حق‌الزحمه و هزینه‌های کارشناسانی که مرجع داوری منصوب می‌نماید و نیز مخارج معقول حقوقی و غیرحقوقی است که طرفین در جریان داوری متحمل می‌شوند.
2. دیوان می‌تواند در صورتی که با توجه به اوضاع و احوال استثنایی پرونده لازم باشد، حق‌الزحمه داوران را بیشتر یا کمتر از مبلغی که با اعمال ضرایب جدول مربوط به دست می‌آید، تعیین کند. تصمیم‌گیری درباره هزینه‌ها به جز آنچه دیوان تعیین می‌کند با مرجع داوری است که می‌تواند هر زمان در جریان داوری نسبت به آن اتخاذ تصمیم کند.
3. میزان هزینه‌های داوری و این که کدام یک از طرفین باید آن را بپردازد یا به چه نسبتی باید بپردازد، در رأی نهایی داوری تعیین می‌شود.

مقررات متفرقه

ماده 32 - اصلاح مواعد زمانی

1. طرفین می‌توانند مهلت‌ها و مواعد زمانی مقرر در این قواعد را با توافق کوتاه‌تر نمایند. هرگونه توافق در این مورد که بعد از تشکیل مرجع داوری صورت گیرد، فقط پس از تأیید مرجع داوری مؤثر خواهد بود.

2. اگر برای این که مرجع داوری یا دیوان بتواند به مسؤولیتهای خود طبق این قواعد عمل کنند، به نظر دیوان لازم باشد مهلت‌ها و مواعد زمانی که مطابق ماده 32(1) تغییر یافته، تمدید شود؛ دیوان می‌تواند به ابتکار خود رأساً آنها را تمدید کند.

ماده 33 - اسقاط حق اعتراض

در صورتی که هر یک از طرفها نسبت به تخلف از این قواعد یا قواعد دیگری که حاکم بر جریان داوری است، یا تخلف از دستوراتی که مرجع داوری صادر کرده، یا تخلف از الزامات موافقتنامه داوری در مورد نحوه تشکیل مرجع داوری یا نحوه برگزاری داوری اعتراضی نکنند و داوری را ادامه دهد، چنین تلقی می‌شود که حق اعتراض خود را ساقط کرده است.

ماده 34 - معافیت داوران از مسؤولیت

داوران، دیوان و اعضای آن، اتاق بازرگانی بین‌المللی و کارکنان آن و نیز کمیته‌های ملی اتاق در قبال هرگونه فعل یا ترک فعل در رابطه با داوری، در مقابل هیچ شخصی مسؤولیتی ندارند.

ماده 35 - قاعده کلی

در کلیه موضوعاتی که صریحاً در این قواعد پیش بینی نشده، دیوان داوری اتاق و مرجع داوری مربوط باید مطابق روح این قواعد عمل کنند و برای اطمینان از این که رأی داوری قانوناً قابل اجرا است، کلیه مساعی را به عمل آورند.

ضمیمه شماره 1 قواعد داوری:

اساسنامه دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

ماده 1- وظیفه دیوان

1. وظیفه دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی (دیوان) عبارت است از اطمینان از اجرای قواعد داوری و نیز قواعد ADR اتاق [قواعد روش جایگزین برای حل و فصل اختلافات]¹، و برای این منظور از کلیه اختیارات لازم برخوردار است.
2. دیوان یک رکن خودگردان است که وظایف خود را با استقلال کامل از اتاق بازرگانی بین‌المللی و ارکان آن انجام می‌دهد.
3. اعضای دیوان، مستقل از کمیته‌های ملی اتاق می‌باشند.

ماده 2- تشکیل دیوان

دیوان تشکیل می‌شود از یک نفر رئیس، نواب رئیس و اعضای اصلی و علی‌البدل (که جمعاً اعضای دیوان نامیده می‌شوند). دیوان در انجام وظایف محوله از خدمات و کمک دبیرخانه دیوان برخوردار خواهد بود.

ماده 3- نصب اعضای دیوان

1. رئیس دیوان را شورای اتاق بازرگانی بین‌المللی براساس پیشنهاد شورای اجرایی اتاق، تعیین می‌نماید.
2. نواب رئیس دیوان را شورای اتاق از بین اعضای دیوان یا از بیرون منصوب می‌نماید.
3. اعضای دیوان را شورای اتاق براساس پیشنهاد کمیته ملی مربوط منصوب می‌کند، و کمیته ملی اتاق در هر کشور یک نفر عضو در دیوان خواهد داشت.
4. شورای اتاق می‌تواند با پیشنهاد رئیس دیوان، عضو علی‌البدل دیوان را نیز منصوب کند.

¹ مقررات سازش اتاق دیگر اجرا نمی‌شود و بجای آن اتاق بازرگانی بین‌المللی مقرراتی موسوم به «قواعد روش جایگزین حل و فصل اختلافات» (Alternate Dispute Resolution Rules - ADR) تهیه و منتشر کرده که از اول ژوئیه ۲۰۰۱ (۱۳۸۰/۴/۱۰) لازم‌الاجرا شده است. به‌موجب این مقررات طرفین می‌توانند برای حل و فصل اختلافات هر شیوه‌ای را که خود مناسب می‌دانند (بجز داوری که قواعد خاصی دارد) برگزینند و در صورت سکوت طرفین، به شیوه میانجیگری عمل خواهد شد. م

5. مدت مأموریت اعضای دیوان سه سال است. در صورتی که عضو دیوان در موقعیتی نباشد که انجام وظیفه نماید، جانشین او برای بقیه مدت مذکور توسط شورا منصوب خواهد شد.

ماده 4 - جلسات هیأت عمومی دیوان

جلسات هیأت عمومی دیوان به ریاست رئیس دیوان یا در غیاب او یکی از نواب رئیس که خود او تعیین می‌کند، اداره می‌شود. مذاکرات شور در دیوان در صورتی معتبر است که حداقل شش نفر از اعضا حضور داشته باشند. تصمیمات با اکثریت آرا اتخاذ می‌شود و در صورت تساوی آرا، رأی رئیس دیوان حاکم خواهد بود.

ماده 5 - کمیته‌های دیوان

دیوان می‌تواند یک یا چند کمیته دیوان تشکیل دهد و وظایف و سازمان آنها را تعیین کند.

ماده 6 - محرمانه بودن

کار دیوان محرمانه است و کلیه کسانی که تحت هر عنوانی در کار دیوان شرکت دارند، موظفند محرمانه بودن آن را رعایت کنند. مقررات راجع به کسانی که می‌توانند در جلسات دیوان و کمیته‌های دیوان شرکت کنند و کسانی که حق دسترسی به مطالبی که به دیوان یا دبیرخانه تسلیم می‌شود دارند، توسط دیوان وضع خواهد شد.

ماده 7 - اصلاح قواعد داوری

هرگونه پیشنهاد دیوان برای اصلاح قواعد داوری قبل از این که جهت تصویب به هیأت اجرایی و شورای اتاق تسلیم شود، در کمیسیون داوری بین‌المللی اتاق مطرح خواهد شد.

ضمیمه شماره 2 قواعد داوری:

قواعد داخلی دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

ماده 1- محرمانه بودن کار دیوان بین‌المللی داوری

1. جلسات دیوان، اعم از جلسات هیأت عمومی یا جلسات کمیته دیوان، فقط برای اعضای دیوان و دبیرخانه مفتوح است.

2. در موارد استثنایی، رئیس دیوان می‌تواند از سایر اشخاص دعوت کند که در جلسات شرکت نمایند. این قبیل اشخاص باید محرمانه بودن کار دیوان را رعایت کنند.

3. مدارکی که به دیوان تسلیم می‌شود یا ضمن رسیدگی‌های دیوان تهیه و تنظیم می‌گردد، فقط برای اعضای دیوان و دبیرخانه و نیز اشخاصی که اجازه یافته‌اند در جلسات دیوان حضور یابند، ارسال می‌شود.

4. رئیس یا دبیرکل دیوان می‌تواند به پژوهشگرانی که به کارهای علمی در زمینه حقوق تجارت بین‌الملل اشتغال دارند، اجازه دهد از آرای داوری و سایر مدارکی که جنبه عمومی دارند مطلع شوند؛ به استثنای لوایح، یادداشتها، اظهارات و مدارکی که طرفین در چارچوب جریان داوری ارائه کرده‌اند.

5. اجازه دسترسی به آرا و مدارک موکول به آن است که استفاده کننده تعهد نماید ماهیت محرمانه مدارکی را که در اختیار او قرار می‌گیرد رعایت خواهد کرد، و از هرگونه انتشار آنها قبل از اخذ مجوز از دبیرکل دیوان، خودداری خواهد نمود.

6. در کلیه دعاوی که به داوری تحت قواعد داوری اتاق ارجاع می‌شود، دبیرخانه متن آرا، قرارنامه‌های داوری و تصمیمات دیوان و نیز نسخه‌ای از مکاتبات مربوط را در آرشیو دیوان نگهداری خواهد کرد.

7. کلیه مدارک، مراسلات یا مکاتبات طرفین یا داوران در پرونده‌ها امحا می‌شود، مگر این که یکی از طرفها یا یکی از داوران کتباً استرداد آنها را درخواست نماید. هزینه و مخارج استرداد مدارک برعهده طرف یا داور متقاضی است.

ماده 2- شرکت اعضای دیوان در داوری‌های اتاق

1. رئیس و اعضای دبیرخانه دیوان نمی‌توانند در داوری‌های اتاق بازرگانی بین‌المللی، به‌عنوان داور یا وکیل وارد شوند.

2. دیوان نباید نواب رئیس یا اعضای دیوان را به عنوان داور منصوب کند، اما پیشنهاد ایشان به عنوان داور توسط یک یا چند طرف از طرفهای دعوی یا به موجب هرگونه ترتیبات دیگری که طرفین توافق کرده‌اند، بلامانع است مشروط به این که پیشنهاد مذکور مورد تأیید قرار گیرد.

3. در صورتی که رئیس، نایب رئیس یا هر یک از اعضای دیوان یا دبیرخانه تحت هر عنوان در پرونده‌های مطروحه نزد دیوان مداخله‌ای داشته باشد، باید پس از اطلاع از موضوع مراتب را به دبیرکل اطلاع دهد.
4. افراد مذکور در بند 3 بالا مکلفند از شرکت در بحثها یا تصمیمات دیوان درباره پرونده‌ای که در آن مداخله دارند خودداری کنند و هنگام بررسی موضوع در دیوان نیز باید جلسه را ترک نمایند.
5. افراد مذکور در بند 3 حق دریافت هیچ یک از مدارک یا اطلاعات اساسی راجع به پرونده‌ای را که در آن مداخله دارند، نخواهند داشت.

ماده 3- رابطه بین اعضای دیوان و کمیته‌های ملی اتاق

1. اعضای دیوان، به لحاظ سمتی که به عنوان عضو دیوان داوری دارند، مستقل از کمیته ملی هستند که ایشان را برای انتصاب به عضویت دیوان توسط شورای اتاق، پیشنهاد کرده است.
2. علاوه بر این، اعضای دیوان مکلفند هرگونه اطلاعات مربوط به پرونده‌ها را که به لحاظ سمت خود به عنوان عضو دیوان از آنها مطلع می‌شوند، در برابر کمیته ملی خود محرمانه تلقی نمایند، مگر در مواردی که رئیس دیوان یا دبیرکل از ایشان خواسته باشد که اطلاعات خاصی را به کمیته ملی خود اطلاع دهند.

ماده 4- کمیته دیوان

1. دیوان داوری اتاق، بر طبق ماده 1(4) قواعد داوری و ماده 5 اساسنامه دیوان (ضمیمه 1)، بدین وسیله کمیته دیوان را تأسیس می‌کند.
2. کمیته دیوان متشکل از یک رئیس و حداقل دو نفر عضو است. رئیس دیوان به عنوان رئیس کمیته نیز عمل می‌کند و در غیاب خود می‌تواند یکی از نواب رئیس را و در شرایط استثنایی یکی از اعضای دیوان را به عنوان رئیس کمیته تعیین کند.
3. دو عضو دیگر کمیته، توسط دیوان و از بین نواب رئیس یا سایر اعضای دیوان منصوب می‌شوند. دیوان در هر جلسه هیأت عمومی، اعضای کمیته را که باید قبل از جلسه بعدی هیأت عمومی تشکیل شود، تعیین می‌کند.
4. جلسات کمیته دیوان با دعوت رئیس آن تشکیل می‌شود و با حضور دو عضو به حد نصاب می‌رسد.
5. (الف) موضوعاتی را که کمیته دیوان می‌تواند درمورد آنها اتخاذ تصمیم کند، دیوان مشخص می‌نماید.
5. (ب) تصمیمات کمیته دیوان به اتفاق آرا اتخاذ می‌شود.

5. (ج) در صورتی که کمیته نتواند در موضوعی تصمیم‌گیری نماید، یا امتناع از اظهار نظر را مرجح بداند، پرونده را همراه با پیشنهاد مناسب به جلسه بعدی هیأت عمومی دیوان محول می‌کند.
- 5 (د) تصمیمات کمیته دیوان به اطلاع اولین جلسه بعدی هیأت عمومی دیوان می‌رسد.

ماده 5- دبیرخانه دیوان

1. دبیرکل می‌تواند اجازه تأیید داور، تصدیق نسخ رأی و نیز مطالبه پیش‌پرداخت موقت را که به ترتیب در مواد (2)9، (2)28 و (1)30 قواعد داوری آمده است، در غیاب خود، به مشاور کل دیوان یا معاون دبیرکل محول کند.
2. دبیرخانه می‌تواند با تأیید دیوان، یادداشتهای لازم و سایر مدارک را جهت اطلاع طرفین و داوران، یا در صورت لزوم جهت اداره صحیح جریان داوری، صادر کند.

ماده 6- بررسی رأی داوری

دیوان هنگام بررسی پیش‌نویس رأی داوری مطابق ماده 27 قواعد داوری، الزامات امری قوانین کشور محل داوری را تا جایی که عملی باشد مورد توجه قرار می‌دهد.

ضمیمه شماره 3 قواعد داوری:

هزینه‌ها و حق الزحمه داوری

ماده 1 - پیش پرداخت هزینه‌ها

1. درخواست شروع داوری مطابق این قواعد، باید همراه با پرداخت مبلغ 2500 دلار به عنوان هزینه‌های اداری باشد. این مبلغ قابل استرداد نیست و بابت پیش‌پرداخت هزینه‌ها به حساب خواهان منظور می‌شود.

2. پیش‌پرداخت موقت که دبیرکل مطابق ماده 30 (1) این قواعد تعیین می‌نماید معمولاً نباید بیشتر از مبلغی باشد که از حاصل جمع هزینه‌های اداری، حداقل حق الزحمه داوران (مطابق جدول ضمیمه) که براساس مبلغ ادعا محاسبه می‌شود و نیز مخارج قابل استرداد مرجع داوری که برای تنظیم قرارنامه داوری متحمل می‌شود؛ به دست می‌آید. در صورتی که مبلغ ادعا مشخص و مقوم نشده، پیش‌پرداخت موقت با نظر و تشخیص دبیرکل تعیین می‌شود. پرداخت این مبلغ توسط خواهان بابت سهم او از پیش‌پرداخت هزینه‌ها که بعداً دیوان تعیین می‌کند، منظور می‌شود.

3. پس از امضای قرارنامه داوری یا تأیید آن توسط دیوان و نیز پس از تعیین برنامه زمانی موقت، بطورکلی مرجع داوری مطابق ماده 30 (4) فقط درباره آن قسمت از ادعا یا ادعای متقابل رسیدگی می‌کند که پیش‌پرداخت هزینه آنها پرداخت شده باشد.

4. پیش‌پرداخت هزینه‌ها که دیوان مطابق ماده 30 (2) تعیین می‌کند شامل حق الزحمه داور یا داوران، سایر مخارج داوران در ارتباط با داوری و نیز هزینه‌های اداری اتاق می‌باشد.

5. هر طرف باید سهم خود از کل پیش‌پرداخت هزینه‌ها را نقداً پرداخت نماید. اما اگر سهم او از مبلغی که دیوان هر از چندگاه تعیین می‌کند، بیشتر شود می‌تواند برای این مبالغ اضافی ضمانت‌نامه بانکی بدهد.

6. طرفی که تمام سهم خود از پیش‌پرداخت هزینه‌ها را که دیوان تعیین نموده، پرداخته می‌تواند طبق ماده 30 (3) قواعد برای آن بخش از پیش‌پرداخت که برعهده طرف دیگر بوده ولی نپرداخته، ضمانت‌نامه بانکی بدهد.

7. هرگاه دیوان مطابق ماده 30 (2) قواعد هزینه‌ها را به صورت جداگانه تعیین کرده باشد، دبیرخانه از هر طرف می‌خواهد که مبلغ مربوط به ادعای خود را پرداخت کند.

8. هرگاه در نتیجه تعیین پیش‌پرداخت هزینه‌ها به صورت جداگانه، هزینه مربوط به ادعاهای هر یک از طرفین بیش از نصف کل مبلغی شود که قبلاً برای پیش‌پرداخت هزینه‌های مجموع ادعاها تعیین شده بود، (ادعا و ادعای متقابل که موضوع تفکیک هزینه‌ها است)، طرف مربوط می‌تواند برای مازاد از

نصف کل هزینه‌ها ضمانت‌نامه بانکی بدهد. در صورتی که مبلغ هزینه‌ها که به صورت جداگانه تعیین شده، متعاقباً افزایش یابد حداقل نصف مبلغ اضافه شده باید به صورت نقد پرداخت شود.

9. دبیرخانه شرایط ضمانت‌نامه بانکی را که طرفین می‌توانند مطابق مقررات بالا ارائه کنند، تعیین خواهد نمود.

10. همانطور که در ماده 30 (2) قواعد داوری مقرر شده، مبلغ پیش‌پرداخت هزینه‌ها هر زمان در طول جریان داوری، قابل تعدیل است؛ و به‌ویژه با توجه به نوسان مبالغ موضوع اختلاف، تغییر در تخمین مخارج داوران، یا روند دشواری یا پیچیدگی جریان داوری، ممکن است تعدیل شود.

11. قبل از این که کارشناسی به نحوی که مرجع داوری مقرر نموده شروع شود، طرفین یا یکی از ایشان باید پیش‌پرداختی را که مرجع داوری مشخص می‌کند و برای تأمین حق‌الزحمه و هزینه مورد انتظار کارشناس به نحوی که مرجع داوری تعیین کرده کافی باشد، پرداخت نماید. مرجع داوری مسئول است که از پرداخت حق‌الزحمه و هزینه‌های کارشناسی توسط طرفین اطمینان حاصل کند.

ماده 2- مخارج و حق‌الزحمه

1. دیوان، با رعایت ماده 31 (2) قواعد، حق‌الزحمه داور را مطابق جدول ضمیمه یا در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نشده باشد به تشخیص خود تعیین خواهد نمود.
2. هنگام تعیین حق‌الزحمه داور، دیوان مهارت او، وقت صرف شده، سرعت رسیدگی و نیز پیچیدگی دعوی را برای دست یافتن به مبلغ مناسب در محدوده‌ای که در جدول ضمیمه مقرر شده یا در موارد استثنایی (موضوع ماده 31 (2) قواعد) به مبلغی بیشتر یا کمتر از آن، در نظر خواهد گرفت.
3. هرگاه موضوع به بیش از یک داور ارجاع شده باشد، دیوان حق دارد به تشخیص خود کل مبلغ حق‌الزحمه داور را حداکثر تا مبلغی که معمولاً بیش از سه برابر حق‌الزحمه یک داور نخواهد بود، افزایش دهد.
4. حق‌الزحمه و هزینه‌های داوران منحصراً توسط دیوان و به نحوی که در این قواعد مقرر شده، تعیین می‌شود. هرگونه ترتیبات جداگانه بین طرفین و داوران در مورد حق‌الزحمه بر خلاف این قواعد است.
5. دیوان هزینه‌های اداری هر پرونده را بر طبق جدول ضمیمه، یا در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نشده باشد بر حسب تشخیص خود تعیین می‌نماید. دیوان می‌تواند در اوضاع و احوال استثنایی هزینه‌های اداری را به مبلغی کمتر یا بیشتر از ارقام حاصل از اعمال جدول ضمیمه تعیین کند، مشروط به این که معمولاً بیش از حداکثر مبلغ مذکور در جدول نشود. به‌علاوه، دیوان می‌تواند تعلیق پرونده را

که طرفین یا یکی از طرفین با اطلاع طرف دیگر درخواست کرده، به پرداخت هزینه اداری به اضافه مبلغی که در جدول هزینه‌ها مقرر شده، مشروط نماید.

6. در صورتی که جریان داوری قبل از صدور حکم نهایی خاتمه پذیرد، دیوان مخارج داوری را به تشخیص خود و با در نظر گرفتن مراحل رسیدگی که طی شده و نیز با توجه به سایر اوضاع و احوال تعیین می‌کند.

7. در صورتی که درخواستی طبق ماده 29 (2) قواعد داوری مطرح شود، دیوان می‌تواند مبلغ پیش‌پرداختی که برای تأمین حق‌الزحمه و هزینه‌های اضافی مرجع داوری مربوط کافی باشد، تعیین کند، و تسلیم درخواست مذکور به مرجع داوری را موقوف به پرداخت کامل و نقدی این مبلغ نماید. دیوان هنگام بررسی و تصویب تصمیم مرجع داوری [در مورد اصلاح یا تفسیر رأی]، حق‌الزحمه احتمالی داوران را به تشخیص خود تعیین خواهد کرد.

8. در صورتی که قبل از داوری، به سازش [روش‌های جایگزینی برای حل و فصل اختلاف - ADR] مراجعه شده باشد، نصف هزینه‌های اداری که برای جریان سازش پرداخت شده به حساب هزینه‌های اداری داوری منظور خواهد شد.

9. مبالغ پرداختی به داوران شامل مالیات ارزش افزوده یا سایر مالیاتها و حقوق و عوارض دیگری که به حق‌الزحمه داور تعلق می‌گیرد، نخواهد بود. طرفین وظیفه دارند این نوع مالیاتها و عوارض را نیز بپردازند، اما بازپرداخت این مبالغ موضوعی است منحصراً بین داوران و طرفین.

ماده 3- نصب داور

1. در ازای تقاضای نصب داور در داوری‌هایی که تحت قواعد داوری اتاق نباشد، اتاق بازرگانی مبلغی بابت حق‌الثبت از متقاضی دریافت می‌کند که بیش از 2500 دلار نخواهد بود. تقاضای نصب داور مادام که همراه با پرداخت این مبلغ نباشد، بررسی نخواهد شد. این مبلغ قابل استرداد نیست و متعلق به اتاق است.

2. حق‌الثبت مذکور شامل هرگونه خدمات اضافی که اتاق در مورد نصب داور انجام می‌دهد، مانند تصمیم راجع به جرح او یا نصب جانشین وی نیز خواهد بود.

ماده 4- جدول هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران

1. جدول هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران که ذیلاً مقرر شده، از تاریخ اول ژانویه 1998 نسبت به کلیه داوریهایی که در آن تاریخ یا بعد از آن شروع شوند صرفنظر از این که کدام قواعد اتاق حاکم بر داوری باشد، قابل اجرا است.

2. برای محاسبه هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران در هر پرونده، مبلغ محاسبه شده برای هر قسمت از ادعا باید با مبلغ محاسبه شده برای قسمت بعدی طبق جدول جمع شود، مگر این که مبلغ ادعا بیش از 80 میلیون دلار باشد که در این صورت هزینه‌های اداری به صورت مقطوع 75,800 دلار خواهد بود.

الف - جدول هزینه‌های اداری

مبلغ موضوع دعوی (به دلار)	هزینه اداری
تا 50,000 دلار	2500 دلار
از 50,001 تا 100,000	3,5%
از 100,001 تا 500,000	1,7%
از 500,001 تا 1,000,000	1,15%
از 1,000,001 تا 2,000,000	0,6%
از 2,000,001 تا 5,000,000	0,2%
از 5,000,001 تا 10,000,000	0,1%
از 10,000,001 تا 50,000,000	0,06%
از 50,000,001 تا 80,000,000	0,06%
بالتر از 80,000,000 دلار	75,800 دلار

ب - جدول حق‌الزحمه داوران

مبلغ موضوع دعوی (به دلار)	حق‌الزحمه داوران	
	حداقل	حداکثر

تا 50,000 دلار	2500 دلار	17%
از 50,001 دلار تا 100,000	2%	11%
از 100,001 دلار تا 500,000	1%	5,5%
از 500,001 دلار تا 1,000,000	0,75%	3,5%
از 1,000,001 دلار تا 2,000,000	0,50%	2,5%
از 2,000,001 دلار تا 5,000,000	0,25%	1%

%0,55	%0,1	از 5,000,001 دلار تا 10,000,000
%0,17	%0,05	از 10,000,001 دلار تا 50,000,000
%0,12	%0,03	از 50,000,001 دلار تا 80,000,000
%0,10	%0,02	از 80,000,001 دلار تا 100,000,000
%0,05	%0,01	بالاتر از 100,000,000